

Έκαστον εξήντα ναφταί, λέγει η συνάδεσφο...
ήμποροσν νά εξοικονομήσουν τὸ ἀντιδῶκωμα
των 150 δραχ. Ἄρα 22 χιλιαδοῦλες θὰ τσεπώδη
τὸ ἀνηόδιον.

Καὶ ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἀνεκάλυψε καὶ αὐτὸ
τὸ χροσωροχέιον, δὲν πρέπει νά τῆς ἐπιτραπῆ νά
καταδικάσῃ καὶ ὀλόκληρον τὸν στόλον μας ἀ-
κόμη εἰς ἀδράνειαν ;

ΣΥΝΑΥΔΙΑΙ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ

ΤΟ ΩΔΕΙΟΝ ΜΑΣ

Με μίαν λέξιν μόνον: Τὴν δευτέραν τὸ βράδυ,
τὴν δάφνην τῆς ἀλησμόνητης ἐσπερίδος τοῦ Βασ.
Θεάτρου τὴν ἐμοιράσθηκα μαζῆ με τὸν Ἄραμην τὸ
Ἔδδειον μας, με τὴν τελείαν, τελείως γυμνασμέ-
νην καὶ τελείως διευθυνομένην ὑπὸ τοῦ κ. Κνάουερ,
ὀρχήστραν του. Ὅλοι τὸ ἀνωμολόγησαν καὶ ὅλοι
ἐκρίναν τὴν ἐπιτυχίαν αὐτήν, ὡς δικαιοτάτην
ἠθικὴν ἀνταμοιβὴν τοῦ κ. Γ. Νάζου, τοῦ ἀφιερῶ-
σαντος ὅλην τὴν ζωὴν του καὶ ὅλην τὴν δραστη-
ριότητα καὶ ὅλην τὴν καλλιτεχνικὴν του μάρφω-
σιν εἰς τὴν δημιουργίαν—ἡ ἐργασία δὲν μπορεῖ νά
νά ὀνομασθῆ ἀναδιοργάνωσις—τοῦ Ἔδδειου μας.

Ἄπο τὸν κ. Νάζον περιμένομεν ὅλοι μας τὴν
συστηματοποίησιν καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ἐθνικοῦ
ἔργου τοῦ Ἄραμη. Καὶ ἀπο τὸν κ. Νάζον ὅλα
ἤμπορεῖ νά τὰ περιμένη κανεῖς καὶ νά τὰ ἐλπίζῃ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Ὁ λαμπρὸς Σύλλογος τῶν ἐμποροῦπαλλήλων
ὲ «Ἐρμῆς» δίδει τὸ Σάββατον τὸ βράδυ εἰς τὴν
αἴθουσαν τοῦ Δημαρχείου τὸν ἐτήσιον χορὸν του.

Ὁ Σύλλογος αὐτός, ὁ τὸσον ἐπιτυχῶς ὑπὸ τοῦ
κ. Ἀποστολοπούλου διευθυνομένος, εἶνε ἄξιος πᾶ-
σης ὑποστηρίξεως παρὰ τῆς κοινωνίας μας, διότι
ὅσο ἀθροῖδως καὶ ἀντιρεκλαμοειδῶς καὶ ἀν ἐργά-
ζεται, ἔχει κατορθώσει ἕως τώρα τόσα πράγματα,
καὶ ὑπόσχεται νά κατορθώσῃ ἀκόμη περισσότερα
εἰς τὸ μέλλον.

Τὸ Δισκ. Συμβούλιον τοῦ «Ἐρμού» μᾶς ὑπό-
σχεται ὅτι ὁ χορὸς τοῦ Σαββάτου θὰ εἶνε τέλειος
ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθη τὸ δεύτερον τεῦχος τῆς «Κριτικῆς» τοῦ δε-
καπενθημέρου κληρῶς ἐπιστημονικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ

νάλι, ὁ Ποίημος Γρίτης, ὁ Μαρῖνος Βουλδοῦ καὶ ὁ
Πιέρρος Σαγρέδος, με πλοῖα γεμάτα ἀπὸ ὀπλαφῶ-
ρους των, καὶ ἤθελαν νά ἀνεβοῦν στὸν Βουκέν-
ταυρον καὶ ν' ἀρπάξουν διὰ τῆς βίας τὴν ἑταίραν
καὶ νά γίνουιν οἱ κύριοι τῆς ἐορτῆς. Καὶ ἐφοβέριζαν
ὅτι θὰ βυθίσουν ὅλα στὴ φωτιά καὶ τὸ αἷμα ὅπως
ἐπιβάλλουιν τὴν θέλησίν των . . .

Γραδενέγα

Τὸν ἐσκότωσαν ; Τὸν ἐσκότωσαν ; Ἄ ! πές μου
πές μου τὴν ολήθειαν ! Τὸν εἶδες νά πέφτῃ ;

Ὁρδέλα

Με τοὺς ἀνθρώπους του ὑπερησπίζετο τὸν Βου-
κένταυρον ἐναντίον τῆς ἐπιθέσεως... Δὲν τὸν εἶδα
παρὰ ἓνα δευτερόλεπτον : ἐκτυπάτο με τὸν Πρία-
μον Γρίτην ὁ ὅποιος εἶχε κηδήσῃ ἐπάνω στὴ γέ-
φυρα τοῦ πλοίου.

Βαρδάρη

Εἶδα τὸν Πρίαμον Γρίτην βουτηγμένον στὸ αἷμα.

Ὁρδέλα

Δὲν εἶδλεπε κανεῖς τίποτε ἄλλο παρὰ μίαν μα-
νιώδη σύγκρουσιν . . . Ὁλη ἡ Ριβιέρα ἦταν γε-
μάτη ἀπὸ μανίαν. Ἡ σημασιολόγιστες βάρκες ἐπε-

περιοδικῶ, τὸ ὅποιον ἐκδίδουιν οἱ κ. κ. Γ. Ἀξιώτης καὶ
Γ. Λαμπελίτ. Τὸ δεύτερον τεῦχος περιέχει ἄρθρον πολι-
τικὸν τοῦ κ. Γ. Βώκου, «μίαν περιεργον κριτικὴν» τοῦ
συναργάτου μας κ. Περικλ. Γιαννοπούλου, γεμάτην ζωὴν
καὶ ἀλήθειαν, τὴν ἀρχὴν τῆς «Ἑλλην. Τέχνης» τοῦ κ.
Θ. Θωμοπούλου, «Turgis infracta» τοῦ κ. Γ. Λαμπε-
λῆτ, τὴν «Κριτικὴν καὶ τὸν Σολωμόν» τοῦ κ. Παλαμᾶ καὶ
«σημειώσεις» φιλολογικὰς καὶ καλλιτεχνικὰς τῶν κ. κ.
Παλαμᾶ καὶ Ἀξιώτη. Ἡ «Κριτικὴ» προαναγγέλλει διὰ
τὸ προσεχές τεῦχος τῆς τοῦ κ. Παύλου Ναρθίντ τὸν «Ἰ
Γρουπάρην», τοῦ κ. Στεφάνου Ραμᾶ «Οἱ Πάτριαι ται τὰ
Πάτριαι», τοῦ κ. Ἀνδρ. Ἀνδρεάδου «Τεσσαράκοντα ἔτη
θεάτρου τοῦ κ. Roger le Brun «Θεατρικὴν ἐπιθεώρη-
σιν» καὶ τοῦ κ. Enrico Ferrt «οἱ ἐγκληματίζαι εἰς τὴν
τέχνην».

Ὁ Βιβλιοφάγος

Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Πάντα με τὰ τραγούδια σου τὸ ὅποια μοῦ προυνσι-
ζουιν ὅλην ἐκείνην τὴν μελαγχολικὴν χάριν καὶ τὴν σπυ-
ρακτικὴν ἡδονάν, ἔχεις νά κίμης, ἀγαπητόν μου πλάσμα.

ΠΑΝΤΑ με τοὺς στίχους σου καὶ πάντα με τῆς ποιῆ-
σεώς σου τὰ ἀερώδη βέλη καὶ κάθε τόσο με τὴν εὐγλωτ-
τίαν τῆς χειρὸς σου τῆς ἀμολόντου καὶ τῆς παρθενικῆς
σπουδάζεις, σεμνή μου κόρη.

ΠΑΝΤΑ γράφεις καὶ στοιχοῦργεῖς θεῖον ὄνειρον ἐκρι-
νῆς πρωίας, καὶ ἀενάως ἐκπράξεις, σελαγίζουσα σύ, τὸν
ἔρωτά σου τὸν δίκτυρον καὶ τὸν πυριφλεγῆ με τῶν στίχων
τὴν θεῖαν θεραπεῖαν.

ΚΡΥΦΙΑ σύ πρὸς πᾶσαν προφορικὴν ἐξομολόγησιν,
μυστηριώδης καὶ ὄνειροπλαστικὴ πρὸς πᾶσαν ἐρωτικὴν
φλόγα κ' ἐρωτικὸν σελαγίσμα, προσπαθεῖς, ἄρρητος καλλονή,
νά πιέσης τὴν ἀγάπην σου τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως μὴ
φανερῶθῃ καὶ ἐκσπίσῃ εἰς ἀνδρὸς τὰ ἐρωτικὰ τεύχη.

Ἄγαπῆς ἦ ὄχι τὸ πλάσμα τοῦτο τὸ γλυκὺ ;
Αἰσθάνεσαι εἰς τῆς καρδίας σου τοὺς μυχίους στοχα-
σμοῦ καὶ εἰς τὰ μυστηριώδη τῆς φαντασίας πλαστοῦργῆ-
ματτα, ὅτι πονεῖς κόρη σεμνή καὶ παρθένος γλυκεῖα!

ΤΩΝ ΟΜΜΑΤΩΝ ΣΟΥ ἡ ἄρρητος φορηγοβόλῃ, σε-
ληνόφθαλμος παρθένος, αἰσθάνεσαι πως τὸ ἐρωτικὸν ὕγρον
ἐκείνο δάκρυ, ὅπερ τοσοῦτον ἐξύμνησαν οἱ θνήσκοντες ποιη-
ταὶ καὶ τὸσον πολὺ ἐδράβευσαν εἰ ἐρωτοσταγεῖς καρδίαι;

ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΣΟΥ ἡ γλυκεῖα μαρμαρυγὴ
καὶ τῆς καρδίας σου οἱ παρθενοκοὶ τόφοι ἐδέχθησαν ἀρχαίε
γνωστῆς ψυχῆς τὸ ἐρωτικὸν κελᾶδημα καὶ ἐνερούλαξαν ἐρω-
τευμένου νεανίου τοὺς παλμούς τῆς θνησκούτης καρδίας του;

τίθεντο σὺν γαλέρες με μεγάλη λάμψιν τῶν σπα-
θιῶν. Καὶ ὅλοι ἐφώναζαν : « Πανθέα ! Πανθέα ! »
καὶ με τὲς φωνὰς αὐτὲς ἡ ἀγριότης διεγειρέτο. Καὶ
ἐκεῖνοι ποῦ ἤλθαν ἀπὸ τὸ Μυράνο ἐπέταξαν ὕγρον
πῦρ. Καὶ σὲ μίαν στιγμὴν εἶδαν τὸν Βουκένταυ-
ρον τῆς ἑταίρας βουτηγμένον στὲς φλόγες με ἀπί-
στευτον ταχύτητα, σὺν δέμα κληματόβεργες, σὺν
μῖα φοῦχτα δαδί . . . Καὶ μῖα δυνατὴ μυρωδιὰ
ἐχύθη σ' ὅλην τὴν μάχην καὶ ἡ φλόγες εἶχαν
πρωτοφανῆ χρώματα . . .

Βαρδάρη

Ἡ μυρωδιές, τὰ ἀρώματα . . . Ὅλα τὰ ἀρώ-
ματα ἐκαίοντο καὶ τὰ εὐωδιασμένα ξύλα καὶ τὰ μυ-
ρωδικά . . . Σ' ἓνα δευτερόλεπτο τὸ σκᾶφος ἐπυρ-
πολήθη, ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐγέμισε ἀπὸ μυρωδιές καὶ
ἡ μανία ἐγίνε τραχυτέρα γύρω . . . Κτυπῶνται
μέχρι θανάτου ! Ὅλα τὰ σκᾶφη κατέρχονται τὸν
ποταμόν ἀνακατευμένα, γενόμενα μῖα μάζα ὅλα...
Καὶ κτυπῶνται ὑπὸ τὴν λάμψιν τῆς πυρκαϊᾶς...
Πλησιάζουιν, εἶνε ἐκεῖ... Ἄκουστε ! Ἄκουστε !

(Ὁ θόρυβος ἐκτείνεται ὀλοῦν πλησιέστερον. Εἰς τὸ
βάθος τοῦ κήπου φρίνεται ἡ κοκκινάδα τοῦ καιμένου
πλοίου Τρελλῆ ἀπὸ τὴν λύπην καὶ τὸν τρόμον ἡ Δό-
γισσα ὀρμᾶ πρὸς τὴν κλίμακα. Εἰς τὰς πρώτας βαθμί-
δας κλονεῖται, ἐνῶ αἱ γυναῖκες τῆς τρέχουιν καὶ τὴν συγ-

ΗΓΕΜΟΝΙΣ τῶν γθονίων λογισμῶν μου, σὺ κόρη γλυ-
κὸφθαλμος, καὶ ἡ κορωνίς τῶν προσδοκιῶν μου, νά ἐδέ-
χθῃς ἀρχαίε τῶν ὀφθαλμῶν μου τὸ δάκρυ καὶ νά ἐναπέθε-
σας εἰς τὰς θωπέας τῆς καρδίας σου τῆς γλυκεῖας τὸ
τραυμά μου τοῦτο τὸ βαρὺ καὶ τὸ ἐνεπούλωσας με τὸ
βέλασμάν τῆς τὸ σωτικὸν καὶ γλυκὺθιμον ;

✱

ΔΥΣΤΥΧΗΣ θνησιμικὴ ἤδη καρδία μου. ἴσως ὁ θεὸς
καὶ πᾶγγρυσος παλμός καὶ τὸ ὄνειρόφορον φῶς σου καὶ ὁ
ἐρίγδουπος κτύπος σου, νά παρεττάθησιν ὡς δαιμόνων ὀρυ-
γῆ καὶ ὡς ἄθλια κατασκευάσματα τρομερῆς ἐριννῆς
ὡς σκοτεινὰ φαντασίαι παραπλόντος θνητοῦ !...

Ὁ ζωγράφος

Α ΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ,,
ΔΕΔΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ
νθη—δυστά—σπόροι
ληθινὸς παράδεισος
ΡΙΘ 20 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

Ο κ. ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ
προσκαλεῖ τὰς Ἀτ-
θίδας καθ' ἐκάστην
ἀπὸ τῆς 8 πρωινῆς μέχρι τῆς ἑσπέρας
εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Ἐρμού πολυτελε-
στατον σαλόνι του.

ΧΑΡΤΟΠΟΛΕΙΟΝ
4 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ Ν. ΒΛΑΧΟΥΤΣΗ
Ἐπιδεκτικῆρια στιγματίζως.—Σφραγίδες ἐξ ἐλασει-
κοῦ καὶ μετάλλου.—Ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς
γραφήν καὶ πρὸς
ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΗΓΕΜΟΝΕΣ
ΑΛΛΟΙ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού
οἱ κ. κ.

ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ & ΜΠΑΡΔΗΣ
Τὸ κατᾶστημά των κυριολεκτικῶς
τὸ λατρεῦουιν αἱ Ἀτθίδες

κρτοῦν. Ἡ μέγισσα σκᾶνει τὸ κέρνον ὀμοίωμα καὶ
τὸ ἀποθαῖει εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀγγέλιματος τῆς Ἀφροδί-
της, εἰς τρόπον ὅστε αἱ καρδίαι λαμπυρίζουιν ὑπὸ τὴν
ἀκνερότητα τοῦ ὀρειγέλλου.

Πεντέλα ἀπὸ ψηλᾶ

Νά ἡ φωτιά ! Νά φωτιά ! Εἶνε ὁ Βουκέν-
ταυρος, ὁ Βουκένταυρος τῆς ἑταίρας, μέσα στῆς
φλόγες, γεμάτος ἀπὸ πυρακτωμένα πώματα . . .
Μῖα μάχη . . . Τὰ σπαθιά λαμπυρίζουιν . . . χίλια
σπαθιά . . . Φωτιά καὶ αἷμα . . .

(Ἡ Δόγισσα ἐπιφανεῖσα εἰς τὸ μέρος τοῦ κηκλιδῶμα-
τος σκύβει πρὸς τὰς κηκλίδες μεταξὺ δύο στήλων, σιω-
πηλῆ, τρελλῆ ἀπὸ ἔλγος καὶ τρόμον, ἐνῶ διέρχονται πρὸ
τοῦ κήπου αἱ φλόγες καὶ αἱ κραυγαί. Τὸ πελιδνὸν καὶ
ἀπηλιτισμένον πρόσωπόν τῆς καταυγάζεται ἀπὸ αἰματώδη
ἀνταύγιασιν καὶ ἐκφράζει ὄλον τὸ μεγαλεῖον καὶ ὄλον τὸ
κᾶλλος τοῦ τραγικοῦ τούτου θεάματος.

Αἱ φωναὶ τῶν μαχομένων

Πανθέα ! . . . Πανθέα ! . . . Πανθέα ! . . .

ΤΕΛΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΨΗΦΟΣ ΚΑΙ... ΧΡΟΝΟΣ

Φίλτατε Νουμιά,

Υπόθεσε πώς βγαίνει μεθυσμένος ο κ. Πολυχρονιάδης και πάλιν βουλευτής Αιγιαλείας και πώς γίνεται Δηλιγιαννικός και πώς επικυροείται η έκλογή του, δηλαδή σ' αν ν' απούμε παίρνει τους εκατόν δεκατρείς ψήφους υπέρ της ηλικίας του και τους εκατόν οκτώ κατ' αυτής.

Γίνεται λοιπόν βουλευτής, έρα και ενήλικος. Δεν μου λές, π' παρακλιώ, θ' κατορώσθ, παρ' τους φυσικούς νόμους, να ενηλικιωθ' εντός δύο τριών μηνών;

Τήν απάντησίν σου τήν μαντεύω, ώστε περιττόν να μου τήν π'ής.

Από τον βουλευτήν Αιγιαλείας δεν έλειπαν χρόνια αλλά ψήφοι. Αν υποθέσωμε δε ότι είναι είκοσι πέντε ετών, του έλειπαν πέντε χρόνια δι' να συμπληρώσθ τήν νόμιμον ηλικίαν και πάντε ψήφοι (113-108=5) γι' να μπή στην Βουλήν.

Ψήφος λοιπόν και χρόνος, όπερ έδει δείξει.

Ο φίλος σου
Δογάρθμος.

ΕΝ ΕΤΕΙ 1903

Κύριε Διευθυντά το «Νουμιά»

Εδιάβασα κάπου τας ημέρας αυτές μίαν πατριωτικωτάτην πρόπον τινά εκκλησίαν προς τους εν Αιγύπτω έμογενείς να υποδεχθούν με τ'α νεμπούτια των Φελλάχων τήν Ν. Σκηνήν, αν ποτέ ενσκήψη, ως ένδεκτή τηλεγή, εις τήν ευδαίμονα χώραν των Φαραώ.

Και τούτο «διότι τοιοῦτος και τοσοῦτος οικογενειακός και κοινωνικός βόρβορος άνακινείται δι' των διδασκομένων υπό της Ν. Σκηνης έργων. Οίκοθεν δ' έννοείται ότι οὐδέν εθνικόν και οὐδέν Έλληνικόν μέχρι και αυτής της γλώσσας, σπρεβλωθείσης, διδάσκειται παρ' αυτής».

Έκοιτάξω, άφέντη «Νουμιά», τήν εφημερίδα αυτήν, αν επί της προμετωπίδος φέρει χρονολογίαν της εποχής του Κωλέττη, οτε η αντίληψις της Τέχνης έφθανε μέχρι των τραγωδιών του Άλεξ Σούτσου και των ποιημάτων του Έξερχοπούλου. Όχι δυστυχώς! Η εφημερίς έφερε χρονολογίαν 19ης Ιανουαρίου 1903.

Τό είδα αυτό, έλυπήθην—δέν σου τό κρύβω—κατάκαρδα και έφώναξα:

—Ω άθάνατε Ταρταρίνα! Μήπως έπέρασε, όταν έπεχειρείς τ'α μοναδικά ταξείδια σου, και από τήν χώραν μας και Ξρησε ως άνάμνησιν της διαβίσεώς σου, λεγαίννας από Ταρταρίνικια;

Δέν είχα δικαιο να τ'α πώ αυτά;

Μεθ' ύπολήψεως
Αντιπάτριος.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Κύριε Διευθυντή τοῦ «Νουμιά»

Πολύ σωστά σε εις προηγούμενον φύλλον σας έγράψατε περί τοῦ «Συλλόγου προς διάδοσιν ωφελίμων βιβλίων».

Δέν νομίζετε έν τούτοις ότι κοντά σε όλον τ'άλλα βιβλία τ'α όποια έπρεπε να εκδώσθ ο «Σύλλογος» αλλά δέν εξέδωκε, ήμπορεί να καταλεθθ και ένα ή και δύο άκόμη τομίδια των δημοτικῶν μας τραγουδιῶν;

Υπάρχουν ή μ'είπητε, αί συλλογ'ί τοῦ Passow τοῦ Legrand, τοῦ Φωριέλ τοῦ Αραβικινοῦ και τόσαι ἄλλα άκόμη.

Υπάρχουν, μάλιστα. Αλλά δέν είνε τόσον εύκολον οὔτε να τ'α βρῃ κανείς οὔτε να τ'α αγοράσθ, διότι κοστίζουν πολύ π' άνάθεμά τες!

Τί κάθεται λοιπόν ο καλός μας σύλλογος;

Μεθ' ύπολήψεως
Έλλην.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ

Φίλτατε,

Ο κ. Λεβίδης έκαμε πάλιν τό κολπάκι του. Με μίαν συλλυπητήριον έπιστολήν του, κατώρθωσε να περάσθ και πάλιν ως πολιτικός εύρύτερων βλέψων και ως παρέχων άναλαμπάς εύρείας πολιτικής ζωής».

Να π'ής μεγάλα πράγματα, δέν είνε και τόσον εύκολον. Να βρῃς ανθρώπους να σε πιστεύσουν, είνε τό π'αν. Και αυτό τό κατώρθωσεν ο κ. Λεβίδης. Τ'α συγχρητήριά μας. Υπέροχος άληθώς ο άνήρ εις τό βάξιν τρικλοποδιές.

Υμέτερος
Δαιτικός.

ΧΩΡΙΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Κύριε Διευθυντά τοῦ «Νουμιά»,

Αυτό που κάμουν οι «Καιροί» επί αρκετάς ημέρας τώρα, να δημοσιεύουν καθ' έκάστην ένα δυό όπό τ'α εθνικά τραγούδια μας, είνε καλό, πολύ καλό, όπως είνε καλό πολύ καλό, κ' έκαίνο που έκαμν εισαγαγόντες πρώτοι τ'α ιστορικά άναγκώματα αντί επιφυλλίδων, και παρακινήσαντες εις μίμησιν και άλλους συναδέλφους των.

Δέν ήμπορουν όμως οι «Καιροί» τ'α εθνικά μας τραγούδια να τ'α δημοσιεύουν χωρίς σχολία; Διαιτί λ. χ. προχθές δημοσιεύοντες τον θαυμάσιον «Αετόν» να τοῦ χώσουν και τήν σημείωσιν ότι «διὰ τοῦ άετού συμβολίζεται κατά π'ασαν πιθανότητα, ή Τουρκία κρατούσα εις τους άνωχας τήν Ελλάδα;»

Δέν τον Ξηρην έτσι, με όλον τό φιλοσοφικόν του βάθος που κρύπτεται στους άφελείς του στίχους; Η μήπως είχε άνάγκην από τήν πατριωτικήν γαρνιτούραν ο «Αετός» δι' να είνε τό ύψηλότερον και τό φιλοσοφικότερον και ζωγραφικώτερον δημοτικόν μας τραγούδι;

Όλος υμέτερος
Αετιδείς

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Δέν πρέπει να σε τρομάξη ή αντιδημοτικότητα όπως δέν τρομάζει και μ'ας, φίλε κ. Ηρόστρατε. Ο Ζολά, ο όποιος έδοκίμασε και τήν μεγαλειότεραν δημοτικότητα και τήν μεγαλειότεραν αντιδημοτικότητα στην ζωή του, ειπε: «Η εναντίον σου ύβρις είνε στοιχείον ύγειας. Είνε άνδρικόν σχολείον τό της αντιδημοτικότητος—τίποτε δέν ισχύει να σε κρατή εις έλαστικότητα και ρώμην, όσον ή κατκραυγή των ήλιθίων».

—Λυπούμεθ, κ. Εύρυταν, που άδυνατοῦμεν να

δημοσιεύσωμεν τό ποιήμα σας. Τον στίχον άφηνε: «Κι' αν όλα τ'α θυμάσαι κι' αν τίποτε δέν λησμονείς, τώρα πλέον έμαθ, σκληρά, πως δέν με πονείς», θ' εθυμώνατε κατ' τοῦ έκυτοῦ σας και ο ίδιος, αν τον έβλέπατε δημοσιευμένον. Στείλατέ μας άλλο, περιστότερο καλό και διγώτερον έρωτικόν, να τ'α δημοσιεύσωμεν εύχαρίστως.

Ο «Νουμιάς», κ. Αντιμακεδονικέ, έχει άόχτει πλήρη έλευθερίαν στους συνεργάτας του όταν, έννοείτε, τ'α δημοσιεύμενα άρθρα των είνε ένυπόγραφα. Τήν άρχήν αυτήν δέν τήν παρέθ κ' εις τό προηγούμενον φύλλον, όπου έδημοσίευσε τό περί τοῦ κ. Καζάκη έκτενές άρθρον. Αν παραδέχεται όσα έν αυτόν γράφει ο συνεργάτης του, άλλο ζήτημα. Ο «Νουμιάς» έχει κηρυχθ κατ' των λόγων, ο δε κ. Καζάκης βγάξει πολλούς, πάρα πολλούς λόγους, έστω... και Μακεδονικούς. — Γ. Κοκ. Ηράκλειον Κρήτης. Η Εφημερίς καλή, πολύ καλή. Ένθουσιασμένος ίδίως με τό πρόγραμμά της, τό πατριωτικώτατον και ειλικρινέστατον. Και τώρα μακροβιότητα και νίκη!... και να μ'ας θυμάται κάποτε με τίποτε από τ'α κληθ' που έτροφοδοτούσε άλλοτε Αθηναϊκόν φύλλον, προσφιλέσ και εις τους δύο μας. Να τ'α περιμένωμεν;

— κ. Γιαν. Περ. Σπέτσες. Στείλέ τα όλα. Η ιδέα σου θαυμάσια. Εις κάθε φύλλο δύο τρις, υπό τον ίδιον γενικόν τίτλον. Σύμφωνοι; — Αντί απαντήσεως, φίλτατε Σίμων, στην λογικωτάτην έρώτησιν σας, μάθετε κ' αυτό: «Όταν έτραγουδήσε ο κ. Αρχμης στον «Παρκασόν», μία Έλληνις γέννημα και θράμμα, ειπε: «Άρχία τραγούδια, αλλά κ'όμα που δέν είνε στη Γαλλική γλώσσα!» Τί γυρεύετε λοιπόν φύλλους σε Άχρυα; — Τόσο φανατικόν δέν εΐσαι φανατικός έχθρός των Μακλιαρών μέχρι τελείας εξοντώσεως αυτών. Αλλά να τό παίρνης και τόσον κατάκαρδα; «Ασ' τήν να κουρεύεται τήν γλώσσα και κοίταξε τήν ούσια. Δέν νομίζεις ότι είνε πειά καιρός και ή περιφρονημένη αυτή ούσία να εξετασθ στον τόπον των λογοκοπημάτων και των άερολογημάτων;

— Ο Αετικός ούρανος δέν ήμπορεί να ένοχληθ' καθώς γράφετε, κ. Ζίνων, αφού δέν... διαβάσει εφημερίδες. Αν εδιάβαζε, να είσθε βέβαιος ότι ποτέ δέν θα άπεράσισε να φιλοτεχνή μέσα στην καρδιά του χειμῶνος τ'α γλυκυτάτας αυτές εαρινάς ημέρας, δι' να μη τον ένοχλοῦν οι χρονογράφοι των εφημεριδων με τους στερεοτύπους ύμνους των περί της χειμωνιάτικης άνοίξεως».

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ, ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ. Έκδιδόμενον έν Αθήναις

Διευθυντής: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γραφεία: Όδός Πινακῶν 22 Α.
Είκονες έξόχων καλλιτεχνιῶν

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΣ

38—ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟ—ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΟΛΕΩΣ—38

<p>ΑΠΟΘΗΚΗ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ. Χ. ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΣ</p>		<p>ΑΠΟΘΗΚΗ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΗΤΑΣ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ</p>
---	--	---

ΑΠΕΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΜΠΟΤΣΑΡΑΚΟΣ

ΖΗΤΩ Η ΑΙΩΝΙΑ ΝΕΩΤΗΣ! ΜΑΥΡΑ ΜΑΛΙΑ

ΜΕΧΡΙ ΒΑΘΥΤΑΤΟΥ ΓΗΡΑΤΟΣ

Έξασφαλίσατε τ'α μαλλιά σας!

Τό μυστικόν
τό ανέκαλύφθ με τό
θαυματουργόν «Σωζότριχον»

ΣΩΣΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΚΟΡΑΗ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΣΩΖΟΤΡΙΧΟΥ ΚΑΙ ΒΑΦΗΣ ΤΡΙΧΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΘ. Γ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΖΗΝΩΝΟΣ 2